

i Mindretallets Stilling fra ifjor til iaar, og selve Balget af den, der fører Ordet for Mindretallets Forslag, vil visnol i den Henseende kunne afgive nogen Veiledning. Mindretallet udtaler i sin Betænkning, at det er enigt med Regjeringen med Hensyn til de egentlige Hovedtræk i Forsvarsplanen, men det sjøier til, at hvad det er uenigt med Regjeringen om, er den Ordensfølge, i hvilken man vil have disse Forslag iwerkfattede. Der siges nemlig, at Mindretallet indtrængende maa tilraade saa hurtigt som muligt at søge de Foranstaltninger gjennemførte, som sigte til Kjøbenhavns fuldstændige Befæstning; og der sjøies til, at Gjennemførelsen af disse Foranstaltninger maa ske saantidig med de øvrige Foranstaltninger, som Lovforslaget og Indringsforslagene fra deres Side indeholde. Det ser jo ud, som om disse to Standpunkter meget let kunne forenes; men jeg trøster mig dog til at vise, at denne Forening ikke er saa let at gjennemføre i Praxis, som den ser ud til. Thi hvorledes tænker man sig egentlig dette iwerkfat? hvorledes tænker man sig i Løbet af en Bygningsperiode paa 5 Aar et lille Folk som vort anvende, jeg veed ikke hoormange Millioner, 60—70—80 Millioner? Hvad for det Første Tilveiebringelsen af Pengene angaar, saa anser jeg det at binde saa store Kapitaler i Løbet af saa kort Tid for at være i høj Grad utilstedeligt. Men hvorfra mene de Herrer at kunne tilveiebringe blot Arbeidskraften, den saavel ledende som udførende Arbeidskraft til Gjennemførelsen af saa uhyre Foranstaltninger, som der her er Tale om? Fra Mindretallets Standpunkt havde det efter min Mening været meget mere klart, meget mere loyalt saavel overfor Regjeringen som overfor dette Things Heral, om det havde stillet sig paa dette Standpunkt: Vi anse Kjøbenhavns Befæstning for at være Alfa og Omega; det er det, der skal søres igjennem, og vi nægte derved enhver Bevilning, der ikke indtræder som et nødvendigt Led i en saadan Befæstningsplan. Dette Standpunkt kan jeg forstaa, og da havde vi det Spørgsmaal rent og klart: Skal Kjøbenhavn befæstes eller ikke, og vi stode da ikke, som vi staa i dette Dieblik, paa det Løse og Uvisse, saa at vi komme til at gjenoptage Forhandlingen derved ad Aare. Men jeg indrømmer: hvor var i saa Fald Enigheden? I Sammenligning hermed var det den høitærede Krigsminister om at vise, at der vel var nogen Forskjel mellem Mindretallets og Regjeringens Anskuelse, men det var dog ikke nogen Væsensforskjel, og han vilde være særdeles imødekommende overfor Mindretallet og paatage sig at optage Undersøgelsen af disse Spørgsmaal, ganske bortset fra, om der overhovedet var Udset til at sætte Noget igjennem. Jeg tilstaar: at jeg ikke forstaaer en Imødekommelse af denne Art, og jeg forstaaer ikke, naar den høitærede Krigsminister sjøier til, at Regjeringens Forslag er ganske ulig Flertallets. Det kan maaft

se ud som en Paradox; men jeg tror dog at kunne hævde, at der er mindre Ullighed mellem Flertallets Standpunkt og Regjeringens, end der er mellem Mindretallets og Regjeringens. (Munterhed). Ja, hvis de Herrer ville tillade mig at forsætte, skal jeg tillade mig at forklare det. Vilde de se paa det Forslag, som er opstillet fra Regjeringens Side og som nu skal gjennemføres, og paa de Forslag, som ere fremkomne fra Flertallets Side, saa vilde de finde, at dersom Regjeringen ikke havde fundet det rigtigt saa hastigt og let, saa resolut og hurtigt at opgive den fuldstændige Gjennemførelse af Aggersøfundplanen, vilde der ikke have været nogen anden egentlig Besensforskjel mellem Flertallets Standpunkt og Regjeringens end Spørgsmaalet om de flydende og faste Forter paa Kjøbenhavns Rhed. (Dinesen: Kjøbenhavns Befæstning). Det ærede Medlem nævner Kjøbenhavns Befæstning. Jeg taler ikke om, hvad Regjeringen har stillet op som Plan for en Fremtidsbygning, jeg taler kun om, hvad Regjeringen i dette Dieblik har foreslaaet gjennemført. Dette Spørgsmaal om faste eller flydende Forter har ganske vist sin Betydning, det har sin store finansielle Betydning, det har sin store tekniske Betydning; men jeg nærer ikke desto mindre den fulde Overbevisning, at naar vi komme til en indgaaende Drøftelse af Spørgsmaalet om de faste eller flydende Forter, vilde de sidste komme til at gaa af med Seiren. Det maa være mig tilladt blot med nogle Ord at dvæle derved; skjøndt det er et Spørgsmaal, der saa ofte tidligere er blevet debatteret. Det, man vil afværge, er et Bombardement paa Kjøbenhavn fra Sidsiden, derved ere vi vist Alle enige; men der er Forskjel paa den Fare, som et saadant Bombardement kan medføre. Jeg tror, at den Kommission, der i 1872 behandlede dette Spørgsmaal, har Ret i at udtale, at Faren ved et Bombardement, der hidrører fra en fjendtlig Flaade, som ikke særligt er indrettet paa Bombardement, men hvis Skibe skalde passere frem og tilbage, ganske vist indenfor Bombardementsafstand, ikke er egentlig farlig. Der vil kunne falde Bomber hist og her i Byen, der vil kunne ske megen Skade, det er utvivlsomt, men det er ikke af den Slags Fare, der ligesom er livsfarlig hverken for Staden Kjøbenhavn eller for Landet. Men først da er det, at den egentlige Fare kommer, naar en Fjende vil indrette sig paa at være her tilstede med et egentlig Bombardementsmateriel, hvor han altsaa kan anvende en gjennemgaaende Plan for et virkeligt virksomt Bombardement. Nu siger imidlertid det ærede Mindretal, at vi meget let kunne blive staaende ved Fortet paa Middelfgrunden; thi den fjendtlige store Pantserflaade maa komme nordfra. Den vil ikke komme syd fra, men nord fra, og da vil Middelfgrundsfortet kunne modtage den. Men naar vi ere paa det Aene med, at et Bombardement fra egentli